

Skolreformen och lärarutbildningen

Tillgång på välutbildade lärare är en viktig förutsättning för den nya skolans framgångsrika genomförande. Enhets-skoleförsöken har tydligt visat detta. En nyligen genomförd undersökning i USA visar klart, att en god teoretisk och praktisk lärarutbildning är den primära förutsättningen för att undervisningen skall kunna ge godtagbara resultat för högsta möjliga antal elever.

Det är uppenbart, att inte bara införandet av nya skolor (grundskola och fackskolor) utan även omformandet av hittillsvarande (gymnasierna) måste medföra förändringar i de blivande lärarnas såväl teoretiska som praktiska utbildning.

För blivande lärare i läroämnena på grundskolans högstadium bör den ämnesteoretiska utbildningen utformas så, att de på ett tillfredsställande sätt kan undervisa i tre skolämnena på detta stadium. De bör dessutom helst kunna handha undervisningen i åtminstone ett av dessa ämnen på högre stadium. Därigenom undanröjs de olägenheter, som visat sig uppstå, då ett nära samarbete inte ägt rum mellan avlämnande och mottagande skolor.

I debatten har föreslagits att alla lärarkategorier inom grundskolan skulle få hela sin utbildning förlagd till en och samma utbildningsenhet, lärarhögskola och/eller seminarium. Där skulle de avlägga någon form av pedagogisk ämbetsexamen.

Detta förslag innebär inte någon fullgod lösning på dagens och morgondagens lärarutbildningsproblem med tanke på de krav på lärarkvaliteten, som måste upprätthållas i den nya skolans högstadium. Det skulle också säkerligen kräva en tidsödande omorganisation och upprustning av och inrättandet av nya tjänster vid dessa anstalter. Det torde därför inte vara realiserbart.

Ämnesteoretisk och praktisk-pedagogisk utbildning bör vara till tid och rum skilda utbildningsmoment. Den blivande läraren måste först bli fullt förtrogen med det ämnesteoretiska stoffet. Detta skall studeras utifrån ämnets eller ämnesområdets egna förutsättningar. Därefter skall den fas i utbildningen ta vid, som gör den blivande läraren skickad att se ämnet från elev- och undervisningssynpunkt. Den duglige läraren måste ha mycket goda kunskaper i och kring sitt ämne. Han måste vara så intresserad och fånglad av det, att han kan engagera och fångla sina elever.

Den rätta vägen är att genomföra förändringar i den akademiska studiegången och i stadgan för fil. ämbets-examen. En omläggning av den praktisk-pedagogiska utbildningen kommer också att erfordras. Men lärarutbildningens omläggning i båda dessa avseenden måste genomföras utan sänkning av lärarstandarden.